

Humblement agenouillés devant l'autel

Par Jeremy R. Jaggi
des soixante-dix

Sufletele umile la altare îngenunchează

Vârstnicul Jeremy R. Jaggi
din Cei Șaptezeci

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous contractons et honorons nos alliances, nous nous lions au Sauveur, en obtenant un meilleur accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Je remercie le chœur pour le témoignage rendu à travers ce nouveau cantique.

Le nouveau cantique de Sainte-Cène « Pain de vie, toi, l'eau vive » me touche profondément. Une strophe du cantique dit : « Mon cœur brisé je viens offrir à l'autel, baissant le front. »

Ma compréhension de ces mots s'est approfondie peu de temps après que notre famille a quitté Newbury Park, en Californie, pour servir dans la mission d'Ogden, en Utah, en 2015. J'ai reçu une invitation à visiter la base aérienne de Layton en Utah. Je n'étais jamais allé sur une base militaire et je n'avais jamais rencontré d'aumônier de l'armée ni les hommes et les femmes qui travaillent à la sécurité et à la protection de leur pays.

L'aumônier Harp, comme les milliers d'autres aumôniers bénévoles et professionnels qui servent dans nos prisons, hôpitaux et installations militaires à travers le monde, m'a inspiré et édifié. La dernière étape de la visite était le sanctuaire. J'ai demandé à l'aumônier s'il intervenait auprès de toutes les personnes qui désiraient se recueillir, prier, méditer et adorer. Il est allé vers l'avant de la chapelle et a pris une croix de derrière les rideaux. Il m'a dit qu'il utilisait la croix pour les services protestants et catholiques. J'ai demandé ce qu'il utilisait pour nos frères et sœurs juifs. Il est allé à l'autre extrémité du mur avant et a sorti une étoile de David.

J'ai alors demandé : « Que faites-vous pour

Pe măsură ce facem legăminte și le cinstim, ne legăm de Salvator, dobândind acces mai mare la mila, protecția, sfințirea, vindecarea și odihna Sa.

Mulțumesc celor din cor pentru mărturia depusă prin acel imn nou!

Noul imn de împărtășanie „Pâinea vieții, apa vie” îmi umple sufletul. Un vers al imnului spune: „Vin acum în fața altarului oferindu-I inima mea frântă”.

Înțelegerea mea privind aceste cuvinte a devenit mai profundă la scurt timp după ce familia noastră a plecat din Newbury Park, California, pentru a sluji în Misiunea Ogden, Utah, în anul 2015. Am primit invitația de a vizita Baza aeriană Hill de lângă Layton, Utah. Nu mai fusesem într-o bază militară, nici nu mai întâlnisem un capelan militar sau bărbați și femei care lucrează pentru a asigura siguranța și protecția țării lor.

Capelanul Harp, asemenea altor mii de capelani voluntari și profesioniști care slujesc în închisorile, spitalele și unitățile noastre militare din întreaga lume, m-a inspirat și m-a înălțat spiritual. Ultima noastră oprire în interiorul bazei a fost la locul pentru preaslăvire. L-am întrebat pe capelan dacă oficia servicii religioase pentru toți oamenii care doreau să cugete, să se roage, să mediteze și să preaslăvească. S-a dus la zidul din față al capelei și a scos o cruce din spatele draperiilor. A spus că obișnuia să folosească crucea pentru serviciile religioase protestante și catolice. L-am întrebat ce folosea pentru frații noștri și surorile noastre evrei, iar el s-a dus în partea cealaltă a zidului din față și a scos o stea a lui David.

Apoi, l-am întrebat: „Ce faceți în cazul

les services des saints des derniers jours ? » Il a rangé ces symboles et a montré du doigt l'autel en bois au milieu du sanctuaire. Il a dit que les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours préparent et bénissent le pain et l'eau sur l'autel. J'ai demandé si le large autel qui semblait fixé au sol était retiré avant les services de nos frères et sœurs juifs, musulmans, catholiques ou protestants. Il a répondu que l'autel restait en place, car plusieurs de ces confessions l'utilisent aussi à leur façon.

Abraham a construit un autel, a lié Isaac et s'appropriait à sacrifier son fils unique quand sa main a été retenue. Il a alors déclaré, comme le Seigneur : « Me voici ! » Combien de fois le grand Je Suis ou l'un de ses prophètes ont-ils répondu à l'appel par ces mots : « Me voici » ?

Dans son sermon sur la montagne, le Sauveur nous a invités à nous réconcilier avec nos frères et sœurs avant de nous approcher de l'autel. Paul a enseigné que nous sommes « sanctifiés » à l'autel par l'expiation de Jésus-Christ.

Le prophète Léhi « quitta sa maison [...] et ses choses précieuses. [Puis] il construisit un autel [...] et fit une offrande au Seigneur [...] et rendit grâces au Seigneur. »

La Bible et le Livre de Mormon nous enseignent comment adorer le Fils de Dieu à l'autel. Pourquoi ?

Nos premiers parents, Adam et Ève, ont construit des autels et y ont adoré Dieu. Après avoir été chassés du jardin d'Éden et avoir adoré le Seigneur pendant de « nombreux jours », un ange leur est apparu et leur a posé une question poignante qui pourrait être posée à chacun de nous : « Pourquoi offres-tu des sacrifices au Seigneur ? »

Adam a répondu : « Je ne le sais. »

La réponse de l'ange à l'humble aveu d'Adam est superbe : « C'est une similitude du sacrifice du Fils unique du Père. [...] C'est pourquoi, tu feras tout ce que tu fais au nom du Fils, tu te repentiras et invoqueras dorénavant Dieu au nom du Fils. »

La table de Sainte-Cène et les autels du temple symbolisent le sacrifice de Jésus-Christ et son expiation infinie.

Quand nous contractons des alliances et les honorons en recevant l'ordonnance de la Sainte-Cène à l'église, et la dotation et le scellement au

serviciilor religioase pentru sfinții din zilele din urmă?”. El a îndepărtat acele simboluri și a arătat spre altarul mare de lemn din mijlocul locului pentru preaslăvire. Mi-a spus că membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă pregătesc și binecuvântează pâinea și apa pe altar. Am întrebat dacă altarul mare, aparent fix, era îndepărtat înainte de serviciile religioase ale fraților noștri și surorilor noastre evrei, musulmani, catolici sau protestanți. El a spus că altarul rămâne la locul său, deoarece mai multe dintre aceste religii folosesc, de asemenea, altarul într-un fel sau altul.

Avraam a construit un altar, l-a legat pe Isaac și era gata să-și sacrifice singurul fiu, dar mâna lui a fost oprită și a declarat, așa cum a declarat Domnul: „Iată-mă!”. De câte ori Marele Eu Sunt sau unul dintre profeții Săi s-a oferit voluntar spunând: „Iată-Mă”?

În timpul cuvântării Sale de pe munte, Salvatorul ne-a invitat să ne împăcăm cu frații și surorile noastre înainte de a veni la altar. Pavel ne-a învățat că suntem „sfințiți” la altar prin ispășirea lui Isus Hristos.

Profetul Lehi „și-a părăsit casa... și lucrurile sale de preț... [Apoi] a construit un altar... și a oferit o jertfă... și a mulțumit Domnului”.

Biblia și Cartea lui Mormon ne învață să-L preaslăvim pe Fiul lui Dumnezeu la altare. De ce?

Primii noștri părinți, Adam și Eva, au construit altare și au preaslăvit la ele. După ce au fost alungați din Grădina Edenului și au preaslăvit „multe zile”, un înger a apărut și a adresat o întrebare cutremurătoare care putea fi adresată fiecăruia dintre noi: „De ce oferi tu sacrificii Domnului?”

Adam a răspuns: „Eu nu știu”.

Răspunsul îngerului la umila mărturisire a lui Adam este uimitor: „[Aceasta]... este o reprezentare a sacrificiului Singurului Născut al Tatălui... De aceea, tu vei face tot ceea ce vei face în numele Fiului și tu te vei pocăi și-L vei chema, întotdeauna, pe Dumnezeu în numele Fiului”.

Masa pentru împărtășanie și altarele din temple simbolizează sacrificiul lui Isus Hristos și ispășirea sa infinită.

Pe măsură ce facem legăminte și le cinstim, primind rânduiala împărtășaniei la biserică și pe cele ale înzestrării și pecetluirii în templu, ne

temple, nous nous lions au Sauveur et obtenons un plus grand accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Miséricorde et protection à travers les alliances

Lorsque j'avais 15 ans, j'ai demandé à mon père si je pouvais manquer la réunion de Sainte-Cène, seulement un dimanche en janvier, à l'occasion d'un match spécial de football américain. Il a répondu que j'étais suffisamment âgé pour prendre cette décision par moi-même et m'a suggéré de réfléchir à un simple conseil. Il a dit : « Si tu décides de manquer la réunion de Sainte-Cène une fois, il sera beaucoup plus facile de refaire le même choix plus tard. »

Si le Sauveur est le grand rassembleur, alors l'adversaire est le séparateur. Lui, Satan, nous tente afin de nous éloigner de nos lieux d'adoration consacrés de la protection de Jésus-Christ. Quand nous adorons le Sauveur, nous recevons « le pouvoir de résister au courant naturel du monde ». Quand nous prenons le temps de communier avec lui, nous avons la promesse d'être « délivré[s] de Satan ». « Puis, si nous gardons nos alliances, il nous dote desonpouvoir fortifiant. » Oh, combien je chéris l'expérience de communier avec le Sauveur par les alliances que je fais aux autels sacrés.

L'acquisition d'une compréhension de l'expiation éternelle du Sauveur, ligne sur ligne, précepte sur précepte, agit comme une vaccination spirituelle contre les ruses de l'adversaire. Les jeunes Elder Jaggi, à Mexico, Zuster (sœur) Jaggi, en Belgique, et d'autres missionnaires à travers le monde ont bien plus de chances de voir leurs amis demander les bénédictions du baptême et du don du Saint-Esprit si ces amis assistent à la réunion de Sainte-Cène dans la semaine qui suit leur premier contact avec eux.

Un jeune adulte aux Tonga ou aux Samoa a bien plus de chance d'être scellé dans la maison du Seigneur s'il s'est préparé pour sa dotation et l'a reçue peu après la fin de ses études. Pendant la dotation, les membres sont incités à vivre et à respecter cinq lois qui leur confèrent pouvoir et protection. Quand nous faisons des alliances avec le Seigneur, une relation de réciprocité se forme. Nous lui montrons notre loyauté et notre amour. Notre force et notre pouvoir grandissent à chaque promesse faite et tenue.

legăm de Salvator, dobândind acces mai mare la mila, protecția, sfințirea, vindecarea și odihna Sa.

Milă și protecție prin legăminte

Când aveam 15 ani, l-am întrebat pe tatăl meu dacă puteam să lipsesc de la adunarea de împărtășanie – doar o singură duminică din ianuarie, pentru un meci special de fotbal american. El a spus că sunt destul de mare pentru a face singur această alegere și m-a rugat să iau în considerare un singur sfat. El a spus: „Dacă alegi să lipsești de la împărtășanie o dată, îți va fi mult mai ușor să alegi să lipsești din nou”.

Dacă Salvatorul este Cel care ne apropie, atunci dușmanul este cel care ne îndepărtează. El, Satana, ne ispitește să ne îndepărtăm de locurile noastre de preaslăvire consacrate și de protecția lui Isus Hristos. Când Îl preaslăvim pe Salvator, primim „puterea de a merge împotriva cursului firesc al lumii”. Când petrecem timp în comunie cu El, avem promisiunea de a fi „eliberați de Satana”. „Apoi, când ne ținem legămintele, El ne înzestrează cu puterea Sa... întăritoare.” O, cât de mult prețuiesc experiența de a fi în comunie cu Salvatorul prin legăminte făcute la altarele sfinte!

Clădirea înțelegerii despre ispășirea eternă a Salvatorului rînd după rînd, precept după precept, asigură o protecție spirituală împotriva uneltirilor dușmanului. Este mult mai probabil ca tânărul vârstnic Jaggi din Mexic, Zuster Jaggi din Belgia și alți misionari din întreaga lume să-și vadă prietenii cerând binecuvântările botezului și primind darul Duhului Sfânt dacă prietenii lor participă la adunarea de împărtășanie în prima săptămână de la contactare.

Este mult mai probabil ca un tânăr adult din Tonga sau Samoa să fie pecetluit în casa Domnului dacă s-a pregătit pentru înzestrare și și-a primit-o la scurt timp după absolvirea școlii. În cadrul înzestrării, membrii sunt invitați să trăiască, să se supună și să țină cinci legi care le insuflă în viață putere și protecție. Când facem legăminte cu Domnul, se formează o relație reciprocă. Noi ne arătăm loialitatea și dragostea față de El. Tăria și puterea noastră cresc odată cu fiecare promisiune făcută și ținută.

Réflexion et sanctification

Quand, humblement et symboliquement, nous nous agenouillons devant les autels du Seigneur, nous avons l'occasion de réfléchir, « arrêté[s] quant à l'orgueil de [notre] cœur, [nous humiliant] devant Dieu ». Lorsque j'étais jeune, avant que je sorte avec mes amis, ma mère me disait souvent : « Rappelle-toi qui tu es et passe me voir quand tu rentres. » Il m'arrivait parfois de ne pas passer la voir quand je rentrais à la maison, car il était trop tard. Je regrette d'avoir manqué ces tête-à-tête importants avec ma mère.

Aujourd'hui, je me réjouis de mes tête-à-tête avec notre Père céleste. Dans mon rituel quotidien de culte personnel, quand je m'agenouille pour prier, à côté de mon lit ou avec ma famille, je m'imagine agenouillé devant un autel, réfléchissant à ma vie et l'examinant. Je pense à la Sainte-Cène, aux morceaux entiers de pain, brisés et rompus pour nous, chacun étant un symbole du corps brisé de notre Rédempteur. Je me rappelle l'enseignement de Dallin H. Oaks que « chaque morceau de pain est unique, tout comme les individus qui en prennent sont uniques ». Quand je m'agenouille pour prier, je réfléchis à la manière dont je peux offrir ma volonté à Dieu.

David A. Bednar a enseigné : « L'ordonnance de la Sainte-Cène est une invitation sainte et répétée à nous repentir sincèrement et à nous régénérer spirituellement. L'acte de prendre le pain et l'eau n'offre pas, en soi, le pardon des péchés. Mais, si nous nous préparons consciencieusement et participons à cette sainte ordonnance, le cœur brisé et l'esprit contrit, alors nous avons la promesse que nous aurons toujours l'Esprit du Seigneur avec nous. Et, par le pouvoir sanctificateur du Saint-Esprit et sa compagnie constante, nous pourrions toujours conserver le pardon de nos péchés. »

Quand Amy et moi examinons en détail les expériences de notre vie, nous célébrons le don d'amour et de sacrifice parfaits de Jésus-Christ. Nous voyons aussi à quel point l'enfer s'est déchaîné. Comment pouvons-nous surmonter le jugement, l'anxiété, la dépression, le cancer, le diabète, le harcèlement en ligne, le vol d'identité, une fausse couche, la perte d'un enfant, d'un frère ou d'un père ? C'est parce que Jésus-Christ a pris la coupe amère d'étourdissement, la coupe de colère – pour moi, pour ma famille et pour nous tous!

Cugetare și sfințire

Când îngenunchem cu umilință, în mod simbolic, la altarele Domnului, avem ocazia de a cugeta, „[de a fi] puși la încercare în legătură cu mândria din [inima noastră]... [umilindu-ne] înaintea lui Dumnezeu”. Înainte de a ieși cu prietenii mei când eram tânăr, mama îmi spunea adesea: „Nu uita cine ești și vino să vorbim când ajungi acasă”. În unele seri, nu am vorbit cu ea pentru că am ajuns acasă prea târziu. Regret că am ratat acele discuții importante cu mama.

Astăzi, aștept cu nerăbdare să vorbesc cu Tatăl Ceresc. În cadrul tiparului meu zilnic de preaslăvire personală, îngenunchez în rugăciune, lângă patul meu sau laolaltă cu familia și mă văd îngenunchind în fața altarelor, cugetând asupra vieții mele și analizând-o. Mă gândesc la împărțășanie, la bucățile de pâine frântă și rupte pentru noi, fiecare fiind un simbol al trupului frânt al Salvatorului nostru. Îmi amintesc învățătura președintelui Dallin H. Oaks că „fiecare bucată de pâine este unică, tot așa cum sunt și persoanele care se împărțășesc din ea”. Când îngenunchez în rugăciune, mă gândesc cum Îi pot oferi lui Dumnezeu voia mea.

Vârstnicul David A. Bednar ne-a învățat că „rânduiala împărțășaniei este o invitație sfântă, adresată în mod repetat, de a ne pocăi în mod sincer și a fi reînnoiți spiritual. Actul în sine de a lua din împărțășanie nu ne purifică de păcate. Însă, pe măsură ce ne pregătim cu sârguință și participăm la această rânduială sfântă având o inimă frântă și un spirit smerit, promisiunea este că putem avea totdeauna Spiritul Domnului cu noi. Și, prin puterea care sfințește a Duhului Sfânt, care ne este însoțitor permanent, putem să păstrăm pentru totdeauna iertarea păcatelor noastre”.

Când Amy și cu mine ne analizăm cu atenție experiențele trăite, sărbătorim darul reprezentat de dragostea și sacrificiul perfecte ale lui Isus Hristos. Vedem, de asemenea, cum furia iadului a început să se dezlănțuie. Cum putem birui privirile critice, anxietatea, depresia, cancerul, diabetul, hărțuirea online, furtul de identitate, pierderile de sarcină, pierderea unui copil, a unui frate și a unui tată? Pentru că Isus a băut paharul amar care L-a făcut să tremure, paharul furiei – pentru mine, pentru familia mea, pentru noi toți!

Gethsémané, tableau d'Adam Abram, publié avec la permission de altusfineart.com © 2025

La « coupe amère » qu'il a bu dans le jardin de Gethsémané et sa souffrance « intensifiée » sur la croix du Calvaire nous permettent de déposer notre dureté, notre rébellion, notre violence, nos colères et nos frayeurs sur les autels du Seigneur, et d'être continuellement « sanctifiés » par la réception du Saint-Esprit.

Patricia Holland a dit : « Ma prière la plus sincère pour vous et moi aujourd'hui est que nous renoncions complètement à nous-mêmes, et que nous nous déposions sur l'autel des promesses et de la paix de Dieu, où que nous soyons et quoi que nous ayons fait. »

Un lieu de guérison et de repos

Quand nous venons à l'autel, nous n'obtenons pas de récompense ; nous en apprenons plus sur Celui qui donne. C'est en apprenant ainsi et en nous liant à Dieu par alliance que nous obtenons la guérison. Néphî a dit : « Il m'a rempli de son amour, oui, jusqu'à ce que ma chair en soit consumée. » Et notre Sauveur aimant nous a lancé l'invitation : « N'allez-vous pas maintenant revenir à moi, et vous repentir de vos péchés, et être convertis, afin que je vous guérisses ? »

Quand elles étaient petites, une des histoires favorites de nos deux aînées, Mackenzie et Emma, était *Le Monde de Narnia : Le Lion, la Sorcière blanche et l'Armoire magique*. Nous aimions tous le grand Lion, Aslan. Nous avons gardé un souvenir mémorable du passage où le grand Lion donne sa vie pour Edmund. Mémorable, parce que les parents, tout comme les enfants, ont versé des larmes lorsque la Sorcière blanche a tué le lion sur la table de pierre. Mémorable, car l'espoir a perduré, malgré la tragédie, jusqu'à ce que le spectaculaire se produise. Des cris de joie ont résonné dans la petite chambre quand Aslan a été ressuscité et a dit : « Si la Sorcière connaissait le véritable sens du sacrifice, [...] elle saurait que, si une victime consentante, qui n'a commis aucune trahison, mourait à la place d'un traître, la Table de pierre se briserait et la mort elle-même serait vaincue. »

Jésus-Christ guérit toutes les blessures. Grâce à Jésus-Christ, nous pouvons vivre à nouveau.

À la conférence générale d'octobre 2022, le président Nelson a raconté une visite de groupe qui s'est déroulée lors des visites guidées d'un

Gethsemane (Ghetsimani), de Adam Abram, prin amabilitatea altusfineart.com © 2025.

„Paharul amar” pe care El l-a băut în Grădina Ghetsimani și suferința Sa „[care] a fost și mai mare” pe crucea de pe Căpățânane permit să așternem pe altarele Domnului ceea ce este greu, insolent, violent, furios și cutremurător și să fim „sfințiți prin primirea Duhului Sfânt”.

Sora Patricia Holland a spus: „Rugăciunea mea cea mai profundă pentru dumneavoastră și pentru mine astăzi este ca noi să acceptăm în totalitate voia lui Dumnezeu, să ne așezăm la altarul promisiunilor și păcii lui Dumnezeu, indiferent unde ne aflăm și indiferent de ceea ce am făcut”.

Un loc de vindecare și odihnă

Când venim la altar, nu câștigăm o răsplată; învățăm despre Cel care oferă darul. Prin acea învățare și legarea prin legământ rezultă vindecarea. Nefî a spus: „El m-a umplut pe mine cu iubirea Lui, chiar până la mistuirea totală a trupului meu”. Iar Salvatorul nostru iubitor ne-a invitat: „Nu vă veți întoarce voi acum către Mine și nu vă veți pocăi voi de păcatele voastre și nu vă veți converti voi pentru ca Eu să vă pot vindeca?”

Când ficele noastre cele mai mari, Mackenzie și Emma, erau mici, una dintre poveștile lor preferate era *Cronicile din Narnia – Leul, vrăjitoarea și Dulapul*. Toți l-am îndrăgit pe leul Aslan. Am avut parte de una dintre cele mai memorabile seri atunci când am citit partea din carte în care mărețul leu și-a dat viața pentru Edmund. Memorabilă pentru că părinții și ficele au vărsat lacrimi în timp ce viața leului a fost luată pe masa de piatră a vrăjitoarei. Memorabilă pentru că speranța a dăinuit, în pofida tragediei, până când a avut loc ceva spectaculos. Strigăte de bucurie au răsunat în acel dormitor mic când Aslan a înviat și a spus: „Dacă [vrăjitoarea ar fi știut adevăratul sens al sacrificiului]... ea ar [fi știut] că [dacă] o victimă voluntară care nu a comis nicio trădare [ar muri] în locul unui trădător, masa [de piatră] ar crăpa, iar moartea însăși [ar începe să-și piardă puterea]”.

Isus Hristos vindecă toate rănilor. Isus Hristos face posibil să trăim din nou.

În cuvântarea sa din cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 2022, președintele Russell M. Nelson a descris un grup care

temple. Un jeune garçon était là. Le président Nelson a enseigné :

« Quand le groupe est entré dans une salle de dotation, le garçon a pointé du doigt l'autel où les personnes s'agenouillent pour contracter des alliances avec Dieu et a dit : 'Oh, c'est bien ! Il y a un endroit où les gens peuvent se reposer pendant leur parcours dans le temple.' »

« Il n'avait certainement aucune idée du lien entre le fait de contracter une alliance avec Dieu dans le temple et la magnifique promesse du Sauveur :

« 'Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.' »

« 'Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, [...] et vous trouverez du repos pour vos âmes.' »

« 'Car mon joug est doux et mon fardeau léger' [Matthieu 11:28-30; italiques ajoutées]. »

« Le Fils de l'homme n'a pas où reposer sa tête », pourtant il invite ses disciples, vous et moi, à la table de Sainte-Cène pour qu'ils se reposent avec lui. La paix règne quand on est humblement agenouillé devant l'autel. Les bras de notre Sauveur sont tendus, sa table est prête. Venez adorer le Fils de Dieu à ses autels sacrés. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

a participat la casa deschisă pentru un templu. Un băiețel a fost acolo. Președintele Nelson ne-a învățat:

„Când grupul a intrat într-o cameră pentru înzestrare, băiatul a arătat spre altar, unde oamenii îngenunchează pentru a face legăminte cu Dumnezeu, și a spus: «O, aici este bine. Acesta este locul în care oamenii se odihnesc în călătoria lor prin templu»... »

El, probabil, nu avea nicio idee despre legătura directă dintre facerea unui legământ cu Dumnezeu în templu și promisiunea uimitoare a Salvatorului:

«Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.»

Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine... și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară» [Matei 11:28-30, subliniere adăugată]. »

„Fiul Omului n-are unde-Și odihni capul”, și totuși El i-a invitat pe ucenicii Săi, pe dumnea-voastră și pe mine, la masa pentru împărțășanie pentru a se odihni cu El acolo. Când „sufletele umile la altare îngenunchează”, pacea abundă. Brațele Salvatorului nostru sunt întinse; masa Lui este pusă. Veniți să-L preaslăviți pe Fiul lui Dumnezeu la altarele Sale sfinte! În numele lui Isus Hristos, amin.